

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ 219/1991

**«Περί εμπορικών αντιπροσώπων, σε συμμόρφωση προς τις Οδηγία
86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων»**

(a) Από τις 10 Ιουνίου του έτους 1991, άρχισε να ισχύει στην Ελλάδα το π.δ. 219/1991 (βλ. το άρθρο 11 § § 1 και 2 αυτού)¹. Επομένως, η σύμβαση που κατήρτισε η ενάγουσα με την πρώτη εναγομένη στηρίζεται αποκλειστικά στις διατάξεις του εν λόγω π.δ/τος (που προβλέπει και τις έννομες συνέπειες από την άκαιρη καταγγελία της σύμβασης αυτής από τον εργοδότη), οι οποίες αποκλείουν εντελώς τις διατάξεις του ΑΚ περί εντολής, (που κατά τη νομολογία εφαρμόζονταν εν προκειμένω αναλόγως, πριν να ισχύσει το διάταγμα αυτό²), επί τη βάσει της αρχής *lex specialis derogat legi generali*. Επομένως, οι σχέσεις των διαδίκων θα ρυθμισθούν από το διάταγμα αυτό, επειδή η μεταξύ τους σύμβαση συνήφθη (υπεγράφη) στις 21-7-2001, δηλαδή υπό την ισχύ του.

(b) Το εν λόγω διάταγμα περιέχει ειδικές διατάξεις, βάσει των οποίων ρυθμίζεται η αποζημίωση του εμπορικού αντιπροσώπου σε περίπτωση κατά την οποία ο εργοδότης του/αντισυμβαλλόμενος στην εν λόγω σύμβαση προβεί σε καταγγελία της σύμβασης αυτής (βλ. ειδικότερα τα άρθρα 8 § 3 και 9 § 1α' το οποίο ομιλεί περί «αποζημιώσεως πελατείας»³), για τον προσδιορισμό δε της αποζημίωσης αυτής χρησιμοποιούνται παράμετροι άγνωστοι στο έως τώρα ισχύον δίκαιο της

¹ Το διάταγμα αυτό τροποποιήθηκε μεταγενεστέρως με τα π.δ/τα 249/1993, 88/1994 και 312/1995.

² Βλ. προχείρως ΑΠ 812/1991 Ελλ-Δνη 1991/1490. ΑΠ 70/1977 ΝοΒ 25/982. ΑΠ 570/1964 ΕΕΝ 32/198.

³ Από την πρόσφατη σχετική νομολογία, βλ. ενδεικτικώς την ΕφΑθ 7813/2002 ΔΕΕ 2003/667.

ενδοσυμβατικής ευθύνης (θετικό διαφέρον της συμβάσεως). Με αποτέλεσμα, στην περίπτωση αυτήν, από το ένα μέρος να μην αποζημιώνονται τα διαφυγόντα κέρδη του αντιπροσώπου, όπως αυτά προσδιορίζονται στο σύστημα του ΑΚ (βλ. το άρθρο 287 αυτού) και από το άλλο, να μην αποζημιώνεται ούτε και η απαξίωση της εμπορικής αντιπροσώπου, ως οικονομικού μεγέθους (όταν αυτή είναι εταιρία), αφού το ισχύον διάταγμα αναγνωρίζει και θεσμοθετεί περιοριστικώς άλλου είδους αποζημίωση του τελευταίου.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ.

ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Η σύμβαση εμπορικής αντιπροσωπείας.

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Αξίωση αποζημίωσης πελατείας διανομέα και καταχρηστική καταγγελία σύμβασης διανομής, ΔΕΕ 4/112.

ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γενικό μέρος εμπορικού δικαίου, 3η έκδοση.

ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ, Το έγγραφο στη σύμβαση εμπορικής αντιπροσωπείας, ΕπισκΕμπΔ έτους 2001, σελ. 21 επ.

Ο ΙΔΙΟΣ, Σχόλιο, ΕπισκΕμπΔ έτους 2001, σελ. 497-498.

ΠΕΡΑΚΗΣ, Γενικό μέρος του εμπορικού δικαίου, έκδ. 1999.

ΡΟΚΑΣ ΙΩΑΝ., Εμπορικό δίκαιο, Γενικό μέρος, έκδοση 1991.

ΤΕΛΛΗΣ, Η αποζημίωση πελατείας του εμπορικού αντιπροσώπου, έκδ. 1997.

ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ, Η σύμβαση αποκλειστικού διανομέα, έκδ. 1990.